

Divendres Sant

Text de l'Evangelí (Jn 18,1—19,42): En aquell temps, Jesús va sortir amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró.

Allà hi havia un hort, i Jesús hi entrà amb els seus deixebles. Judes, el qui el traïa, coneixia també aquell indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles. Judes, doncs, s'endugué la cohort de soldats romans i alguns guardes del temple que els grans sacerdots i els fariseus li havien posat a disposició, i va arribar a l'hort. Venien amb llanternes i torxes, tots armats (...).

Llavors la cohort romana, amb el tribú que la comandava i els guardes dels jueus, van agafar Jesús i el van lligar, i el dugueren primer a casa d'Annàs (...). Llavors Annàs l'envià lligat a casa de Caifàs, el gran sacerdot (...).

Després dugueren Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era de bon matí (...). Llavors Pilat féu assotar Jesús. Els soldats li van posar al cap una corona d'espines que havien trenat i el cobriren amb un mantell de porpra. Se li acostaven i li deien: «Salve, rei dels jueus!». I li pegaven bufetades. Pilat tornà a sortir i els digué: «Ara us el trauré aquí fora, perquè sapiguen que no li trobo res per a poder-lo inculpar». Llavors sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els diu: «Aquí teniu l'home!». Quan els grans sacerdots i els guardes del temple el van veure, cridaren: «Crucifica'l, crucifica'l!» (...). Llavors Pilat els el va entregar perquè fos crucificat.

Prengueren, doncs, Jesús, i, portant-se Ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat “Lloc de la Calavera”, que en hebreu es diu Gòlgota. Allà el crucificaren (...). Vora la creu de Jesús hi havia la

seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare: «Dona, aquí tens el teu fill». Després digué al deixeble: «Aquí tens la teva mare». I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.

Després d'això, Jesús, sabent que tot s'havia realitzat, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, va dir: «Tinc set». Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Van posar al capdamunt d'un manat d'hisop una esponja xopa d'aquell vinagre i la hi acostaren als llavis. Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: «Tot s'ha complert». Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit (...).

La pregària de Jesús a l'Hort de Getsemani

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la Muntanya de les Oliveres —la mateixa d'aleshores— és un dels llocs més venerats del cristianisme. En ell hi trobem un dramàtic punt culminant del misteri del nostre Redemptor: allí Jesús experimentà la "darrera solitud", tota la tribulació del ser home. Allí, l'abisme del pecat i del mal li arribà fins el fons de l'ànima. Allí s'estremí davant la mort imminent. Allí el besà el traïdor. Allí tots els deixebles l'abandonaren.

Sant Joan recull totes aquestes experiències i dóna una interpretació teològica del lloc: amb la paraula "hort" al·ludeix a la narració del Paradís i del pecat original. Ens vol dir que allí es reprèn aquella història. En aquell hort, al "jardí" de l'Edén, es produeix una traïció, però "l'hort" és també el lloc de la resurrecció.

—A l'hort Jesús ha acceptat fins el fons la voluntat del Pare, l'ha feta seva, i així ha donat un tomb a la història. Allí ha lluitat també per mi!

La Passió de Crist

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, astorats, commemorem la Passió de Jesucrist. Heus aquí el seu itinerari: el cenacle de l'Eucaristia, l'Hort de Getsemaní, els palaus de Caifàs i Herodes, el pretori de Pilat, el Calvari de la mort i el sepulcre. A cadascun d'aquests llocs, entre uns i altres, l'hem fet patir.

Déu podia redimir-nos de mil maneres distintes. Elegí el camí del sofriment fins donar la vida. "Perdre la vida" és la manifestació més radical d'amor. No hi ha improvisació: profetitzat ja en l'Antic Testament, Jesús ho predigué algunes vegades; en l'Última Cena ens regalà com aliment el seu "Cos que serà lliurat"; a Getsemaní prega i diu "sí" a Déu-Pare. A la Creu —plenament conscient— torna a dir "SÍ", lliurant amb llibertat i serenor l'esperit.

—Jesús, el meu Redemptor, us cuidaré amb les meves mans, us defensaré amb els meus braços, us enaltiré amb la intel·ligència, us adoraré de tot cor. Ho faré amb la vostra —nostra!— beneïda Mare, Santa Maria.

La posició del qui prega: Jesús resa de genolls

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, després de l'exhortació a la vigilància adreçada als Apòstols, Jesús s'allunya un xic. Comença pròpiament la pregària del Mont de les Oliveres. Mateu i Marc ens diuen que caigué prostrat a terra: la positura de pregària que expressa l'extrema submissió a la voluntat de Déu, l'abandonament més radical a Ell; una postura que la litúrgia occidental enclou encara el Divendres Sant i en la professió monàstica, així com en l'Ordenació dels diaques, preveres i bisbes.

Nogensmenys, Lluc diu que Jesús pregà de genolls. Introdueix així, basant-se en la postura de pregària, aquesta lluita nocturna de Jesús en el context de la història de l'oració cristiana: mentre el lapidaven, Esteve doblegà els genolls i pregà (cf. Ac 7,60); Pere s'agenollà abans de ressuscitar Tabita de la mort (cf. Ac 9,40); s'agenollà Pau quan s'acomiadà dels preveres d'Efès (cf. Ac 20,36)...

—Senyor, l'home mai és tan home com quan s'agenolla davant vostre.